

DASH:

**Studenten-
huisvesting**

/

**Housing
the Student**

Student housing is back on the agenda. At breathtaking speed, politicians, developers, architects and constructing parties are trying to reduce the serious shortage of residential space for young people and students that currently exists in almost all Dutch university towns. And in these times of malaise in the construction industry, new players are now also lining up to get a piece of the pie, alongside the traditional housing foundations and corporations.

The concept for this new architectural task is often simple: identical, independent units with their own mini-kitchen and mini-bathroom are the building blocks that are stacked and connected until the building envelope has been filled to the desired level. They feature a communal entrance, bicycle storage space, and perhaps a few facilities, and often a striking façade to assert a unique identity. This is an efficient industry that allows large numbers of units to be built well and quickly.

This architectural task is as topical as it is timeless. Ever since educational institutions began attracting young people from a wider environment, housing and education have gone hand in hand with a period of personal and intellectual growth. Through the centuries, various models have arisen for this purpose, in different countries and in different cultures: from students living with professors or in lodging houses, to the Anglo-Saxon college and campus, or the continental, urban residential buildings that were often under the auspices of religious institutions.

The twentieth century added a wealth of inventive solutions, after the explosive growth in the number of students made new construction a large-scale job for architects worldwide. The design of the individual rooms and the way they formed a communal residential environment for students have repeatedly led to solutions that are both culturally anchored and innovative. The result is an exciting and

constantly growing variation in accommodation buildings for students, based on a multitude of ideas.

In this tenth issue of *DASH*, the editors want to draw attention to a sliver of this abundance. First of all, to once again study the selected plans and the ideas that go along with them, and to unlock these for a modern audience. Several recent plans and interviews with currently active players connect theory and history to today's practice.

At the same time, seeing as there are once again so many opportunities, this publication is an appeal to continue considering the job of student housing in its full breadth, and also to contribute to the development of new models of student housing (beyond merely the required numbers) that have been expressly designed for today.

Redactioneel

Studentenhuisvesting staat momenteel weer hoog op de agenda. In ontzagwekkend tempo wordt door politici, ontwikkelaars, architecten en bouwende partijen gewerkt om een groot tekort aan woonruimte voor jongeren en studenten in vrijwel alle Nederlandse universiteitssteden terug te dringen. En in deze tijden van malaise in de bouw staan naast de vanouds bouwende stichtingen en corporaties ook nieuwe spelers in de rij om hier een graantje van mee te pikken.

Het concept voor deze nieuwe opgave is vaak simpel: identieke, zelfstandige eenheden met eigen minikeuken en – badkamer zijn de bouwsteen waarmee gestapeld en geschakeld wordt tot de bouwenvelop naar behoefte gevuld is. Een gezamenlijke entree, fietsenstalling, misschien nog wat andere voorzieningen en voor de eigen identiteit vaak een opvallende gevel. Het is een efficiënte industrie waarmee goed en snel grote aantallen gebouwd kunnen worden.

De opgave is even actueel als tijdloos. Al sinds het ontstaan van opleidingsinstituten die jonge mensen uit een wijdere omgeving aantrokken, gaan huisvesting en educatie samen in een periode van persoonlijke en intellectuele groei. Door de eeuwen heen zijn in verschillende landen en culturen daarvoor diverse modellen ontstaan: van op kamers gaan bij professoren of hospita's tot de Angelsaksische *colleges* en campus, of de continentale, binnenstedelijke woongebouwen onder hoede van een al dan niet religieuze instelling.

De twintigste eeuw voegde hier een rijkdom aan inventieve oplossingen aan toe, nadat een explosieve groei van het aantal studenten nieuwbouw wereldwijd tot een grootschalige opgave voor architecten maakte. Het ontwerp van de individuele kamers en de manier waarop deze een gezamenlijke woonomgeving voor studenten vormden, leidden steeds opnieuw tot oplossingen die zowel cul-

tureel verankerd als vernieuwend zijn. Het resultaat is een boeiende en voortdurend groeiende variatie aan logiesgebouwen voor studenten, die gebaseerd is op een veelvoud aan ideeën.

In deze tiende *DASH* wil de redactie een glimp van deze rijkdom onder de aandacht brengen. Allereerst om de geselecteerde plannen en de daarbij behorende ideeën opnieuw te bestuderen en te ontsluiten voor een hedendaags publiek. Enkele recente plannen en gesprekken met actieve spelers van dit moment verbinden theorie en geschiedenis met de actuele praktijk.

Tegelijk is deze publicatie een pleidooi om ook nu, juist nu er weer zoveel kansen zijn, de huisvesting van studenten in de volle breedte van de opgave te blijven bezien en, behalve de benodigde aantallen, ook aan de ontwikkeling van nieuwe en op deze tijd toegespitste modellen voor het wonen van studenten bij te dragen.